

Τρίτη 5 Σεπτεμβρίου 2017

EMBARGO ώρα 14.00

Δελτίο Τύπου

Ακόμη και σε διπλασιασμό της συμμετοχής της στο ΑΕΠ μπορεί να φθάσει η εξορυκτική βιομηχανία αν ξεπεραστούν τα προβλήματα που την ταλαιπωρούν Γεύμα εργασίας του ΣΜΕ σε δημοσιογράφους

Η ελληνική εξορυκτική βιομηχανία, μπορεί να φτάσει ακόμα και σε διπλασιασμό της συμμετοχής της στο ΑΕΠ, εάν ξεπεραστούν οι σημερινές αγκυλώσεις δήλωσε ο πρόεδρος του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων κ Αθανάσιος Κεφάλας μιλώντας σε γεύμα εργασίας που παρέθεσε ο Σύνδεσμος στους δημοσιογράφους που καλύπτουν τις δραστηριότητες του.

Όμως ούτε η δυναμική της, ούτε τα οικονομικά περιθώριά της, ούτε η υπομονή των επενδυτών της είναι απεριόριστα, είπε στην συνέχεια ο πρόεδρος του ΣΜΕ επισημαίνοντας ότι η μετατροπή των ορυκτών πόρων σε πλούτο έχει μεγάλο ρίσκο επένδυσης και μικρή αποδοτικότητα, απαιτεί κεφάλαια, εργατικό δυναμικό και επιχειρηματικότητα καθώς και σταθερό επενδυτικό κλίμα, αποτελεσματική χωροταξία και κανόνες αδειοδότησης, σταθερό και φιλικό προς τους επενδυτές φορολογικό καθεστώς, ασφάλεια δικαίου και καλές εργασιακές σχέσεις.

Ο κ Κεφάλας αναφέρθηκε στην αρχή στο ευνοϊκό διεθνές οικονομικό περιβάλλον και σχολίασε ως θετικές τις πρόσφατες εξελίξεις στην ελληνική οικονομία. Επισημάνε ότι η εθνική οικονομία φαίνεται να εξέρχεται από τη πολυετή ύφεση, έστω και πιο αργά του αναμενομένου, επιβεβαιώνεται ότι ο εξορυκτικός κλάδος είναι καθοριστικός για την ανάπτυξη της χώρας, ενώ η μειούμενη αλλά ακόμα σε υψηλά επίπεδα ανεργία, ιδιαίτερα των νέων, αποτελεί την σημαντικότερη κοινωνική πρόκληση.

Ο σημαντικός ρόλος του κλάδου επιβεβαιώνεται από τη καθοριστική συμμετοχή του στη διαμόρφωση της βιομηχανικής παραγωγής και των εξαγωγικών επιδόσεων χώρας και στην τρέχουσα χρονιά. Σημαντική άνοδο- για όγδοο κατά σειρά μήνα- κατέγραψε τον Ιούνιο έναντι του αντίστοιχου μήνα του 2016 ο κύκλος εργασιών της ελληνικής βιομηχανίας, με σταθερό «αιμοδότη» της την εξωτερική αγορά. Η αύξηση αυτή κατά 8,1% προήλθε από την αύξηση κατά 11,9% του δείκτη «Ορυχείων-Λατομείων» και κατά 8,1% του δείκτη «Μεταποιητικών Βιομηχανιών» και οφείλεται στην άνοδο κατά 17,2% των πωλήσεων προς την εξωτερική αγορά και μόλις κατά 2,3% στην εγχώρια αγορά. Η αύξηση του κύκλου εργασιών του εξορυκτικού κλάδου οφείλεται κυρίως στα βιομηχανικά ορυκτά και στα μάρμαρα.

Ο δυναμισμός του ελληνικού εξορυκτικού κλάδου οφείλεται στη μεγάλη ποικιλία των ορυκτών πόρων της χώρας, με πολλούς από αυτούς να κατέχουν πανευρωπαϊκή ή και παγκόσμια πρώτη θέση στις αντίστοιχες αλυσίδες αξίας, στη πρόσβαση σε λιμενικές εγκαταστάσεις με ανταγωνιστικό κόστος θαλασσιών μεταφορών, στο εξωστρεφές επιχειρηματικό πρότυπο που ανέπτυξαν έγκαιρα οι επιχειρήσεις του κλάδου, στη τεχνογνωσία που έχει αναπτυχθεί ή μεταφερθεί μέσω πολυεθνικών ομίλων καθώς επίσης στη προσφορά καινοτόμων λύσεων στις ανάγκες της αγοράς.

Στην περίοδο της μακροχρόνιας κρίσης της ελληνικής οικονομίας η εξορυκτική βιομηχανία διατήρησε το παραγωγικό της δυναμικό, αντιπροσωπεύει το 3,4% του ΑΕΠ, και συνέχισε να υποστηρίζει τις εξαγωγές της χώρας καθώς επίσης να αποτελεί βάση εφοδιασμού και της εγχώριας μεταποιητικής βιομηχανίας. Οι επιχειρήσεις του κλάδου συνέχισαν να επενδύουν, παρ' όλο που οι δείκτες αποδοτικότητας βρίσκονται σε αρνητικό έδαφος και το 50% απ' αυτές δεν ήταν κερδοφόρες.

Πολιτεία και κοινή γνώμη αναγνωρίζουν πλέον τον εξορυκτικό κλάδο ως στρατηγικό πλεονέκτημα και οδηγό ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, με το 86% των Ελλήνων να πιστεύουν ότι η αξιοποίηση των ορυκτών πόρων είναι κλειδί για την οικονομική ανάπτυξη αλλά δεν υπάρχει γι' αυτό η απαραίτητη πολιτική βούληση.

Η Ελλάδα βρίσκεται στην έκτη θέση της ευρωπαϊκής κατάταξης, βάσει της αξίας της εξόρυξης στη βιομηχανία και στη τέταρτη θέση βάσει της συμμετοχής της εξορυκτικής βιομηχανίας στην απασχόληση, ενώ για την ελληνική βιομηχανία η εξορυκτική δραστηριότητα είναι στην όγδοη θέση στην κατάταξη βάσει προστιθέμενης αξίας και στην έκτη θέση στην κατάταξη βάσει συνεισφοράς στην απασχόληση. Προσφέρει 115.00 θέσεις εργασίας στη συντριπτική τους πλειοψηφία πλήρους απασχόλησης και ασφάλισης και χωρίς να έχουν θιγεί ουσιαστικά από τα μέτρα εσωτερικής υποτίμησης οι μισθοί των εργαζομένων, στηρίζοντας κατά κύριο λόγο την περιφερειακή ανάπτυξη.

Παρά την επενδυτική πενία των τελευταίων ετών και το αβέβαιο ακόμα επενδυτικό περιβάλλον στην χώρα μας στον εξορυκτικό κλάδο έγιναν σημαντικές επενδύσεις είτε μέσω συμμετοχών/εξαγορών είτε σε κεφαλαιουχικά στοιχεία. Τα μέλη του ΣΜΕ προγραμματίζουν επενδύσεις 1,7 δις ευρώ σε υποδομές και ενεργητικό μέχρι το 2019.

Ο κος Κεφάλας συμπερασματικά είπε ότι ο εξορυκτικός κλάδος αποτελεί ήδη σημαντικό μέρος της ελληνικής οικονομίας με σημαντική αναπτυξιακή δυναμική λόγω της έντονης εξωστρέφειας του, ακολουθώντας τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης και συνυπάρχοντας αρμονικά και με άλλες χρήσεις γης ή οικονομικές δραστηριότητες όπως ο τουρισμός. Ιδιαίτερα αναφέρθηκε σε δύο θέματα που θεωρούνται σημαντικά αλλά και επίκαιρα:

α. Οι τοπικές κοινωνίες δεν είναι παντού επαρκώς ενημερωμένες και δυσπιστούν ακόμα στην υπεύθυνη λειτουργία των εξορυκτικών επιχειρήσεων και τον αποτελεσματικό έλεγχο τους από τους αρμόδιους φορείς όσον αφορά στην τήρηση των περιβαλλοντικών όρων.

Όμως για την εξορυκτική βιομηχανία-και ειδικά για τα μέλη του Συνδέσμου Μεταλλευτικών Επιχειρήσεων-η ορθολογική διαχείριση του περιβάλλοντος πέρα από σοβαρή κανονιστική υποχρέωση αποτελεί πεδίο καινοτομίας και υπεύθυνης λειτουργίας. Τα μέλη μας, υιοθετώντας από το 2006 «Κώδικα Βιώσιμης Ανάπτυξης», ενσωματώνουν στο σχεδιασμό και την υλοποίηση των εξορυκτικών έργων την προστασία του περιβάλλοντος και την αποκατάσταση του τοπίου και συνεργάζονται με τις εποπτεύουσες αρχές για τη συνεχή βελτίωση των εφαρμοζόμενων πρακτικών.

Επιπλέον ένα νέο στοιχείο στη διαχείριση του περιβάλλοντος, το οποίο καθιστά ουσιαστικά προσωρινή οπτική μεταβολή την επίπτωση της εξόρυξης στο περιβάλλον, είναι η δημιουργία ευκαιριών επαναχρησιμοποίησης ή και εγκατάστασης νέων χρήσεων γης (μετα-μεταλλευτικές χρήσεις γης) σε περιοχές που έχει τελειώσει η εξορυκτική δραστηριότητα. Ήδη στη χώρα μας, πέρα από τα περίπου 3 εκατομμύρια δένδρα και θάμνους που έχουν φυτευθεί από το 2007 και τα περίπου 65.000 στρέμματα γης που έχουν αποκατασταθεί από το 1979 (πάνω από 35% της έκτασης εξορυκτικών χώρων), έχουν γίνει πολλά έργα που αφορούν στην επαναδημιουργία καλλιεργήσιμων εκτάσεων, μετατροπή παλιών ορυχείων σε φωτοβολταϊκά πάρκα, καλλιέργεια αμπελώνων σε εκτάσεις εξοφλημένων ορυχείων, δημιουργία τεχνητών λιμνών και ανασύσταση υδροβιοτόπων, δημιουργία θεματικών μουσείων σχετικών με την εξόρυξη.

Συνύπαρξη με τον Τουρισμό

Θειωρυχεία Μήλου

περιπατητικά μονοπάτια Miloterranean στη Μήλο,

Απολιθωμένο δάσος Λέσβου

Μουσείο Μαρμάρου και Μαρμαροτεχνίας Τήνου

β. Ένα ζήτημα που επίσης απασχολεί είναι η δυνατότητα συνύπαρξης εξόρυξης και τουρισμού. Για πολλές περιοχές στον κόσμο οι γεωλογικές δομές αποτελούν την κοινή πηγή τόσο μοναδικών

ορυκτών πόρων- ευκαιρία για ανάπτυξη εξορυκτικής δραστηριότητας-, όσο και μοναδικών γεωμορφολογικών στοιχείων-ευκαιρία για τουριστική ανάπτυξη (π.χ. απολιθωμένο δάσος Λέσβου, περιπατητικά μονοπάτια Miloterranean στη Μήλο, Θειωρυχεία Μήλου, λατομεία μαρμάρου στη Καρράρα Ιταλίας, Μεταλλευτικό Μουσείο Μήλου). Η συνύπαρξη αυτών των δύο δραστηριοτήτων, με κανόνες και αμοιβαίο σεβασμό, αποτελεί σημαντική ευκαιρία ισόρροπης ανάπτυξης αυτών των τόπων με ελαχιστοποίηση της έκθεσης των οικονομιών τους σε κυκλικά φαινόμενα καθώς η εξόρυξη αποτελεί δραστηριότητα με συνεχή λειτουργία καθ' όλη την διάρκεια του χρόνου. Επιπλέον η εξορυκτική δραστηριότητα αποτελεί μία διαχρονική οικονομική λειτουργία του ανθρώπου και έχει δημιουργήσει θέσεις-μνημεία από την αρχαιότητα μέχρι τώρα τα οποία αποτελούν ή μπορούν να αποτελέσουν πόλους έλξης θεματικού τουρισμού. Ενδεικτικά παραδείγματα τα αρχαία μεταλλεία Λαυρίου, αλατωρυχεία στην Αυστρία και στην Πολωνία, το Συνεδριακό Κέντρο στη Μήλο σε παλιό εργοστάσιο κατεργασίας καολίνη. Επομένως η προσέγγιση τουριστικής και εξορυκτικής βιομηχανίας μπορεί να επιφέρει συνέργειες και διαφοροποιημένο τουριστικό προϊόν που στα πεδία του θεματικού και βιωματικού τουρισμού θα δημιουργήσει συγκριτικό πλεονέκτημα για την χώρα.

Καταλήγοντας ο κος Κεφάλας είπε ότι ο διεθνής ανταγωνισμός είναι πολύ απαιτητικός και δεν περιμένει πότε ως χώρα θα αντιμετωπίσουμε αποφασιστικά και αποτελεσματικά τις προκλήσεις των καιρών, όπως:

- την έκδοση νέου σύγχρονου Λατομικού Κώδικα που αφορά στον αποδεδειγμένα κρίσιμο για την εθνική οικονομία κλάδο των λατομείων. Το σχέδιο του Λατομικού Κώδικα που βρίσκεται ήδη σε δημόσια διαβούλευση απέχει σημαντικά των προσδοκιών του κλάδου όσον αφορά στη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης πρόσβασης των υπεύθυνων επιχειρήσεων στους ορυκτούς πόρους, ενώ επιχειρείται η περαιτέρω επιβάρυνση με νέα περιβαλλοντικά τέλη, παρόλο που τα λατομεία καταβάλουν ήδη σημαντικά ποσά στο ελληνικό δημόσιο και την τοπική αυτοδιοίκηση με τη μορφή μισθωμάτων και τελών για περιβαλλοντικά και κοινωφελή έργα.
- νέα έργα και επενδύσεις που καθυστερούν διότι, παρά τις δυνατότητες που δίνει ο νόμος 4014/2011 για αξιοποίηση εξωτερικών πιστοποιημένων ελεγκτών, εκκρεμεί η έγκριση μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων επί σειρά ετών στην υποστελεχωμένη Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης του ΥΠΕΝ
- την αδυναμία μετουσίωσης σε πραγματικότητα της «Εθνικής Πολιτικής Αξιοποίησης των Ορυκτών Πρώτων Υλών» που η ίδια η Πολιτεία έχει εκπονήσει από το 2012
- τη ανάγκη εκπόνησης Ειδικού Χωροταξικού για τις Ορυκτές Πρώτες Ύλες, που να δίνει την αναγκαία προτεραιότητα στην αξιοποίησή τους και το οποίο έχει εξαγγελθεί από το 2013
- την απουσία ουσιαστικού διαλόγου της πολιτείας με τις τοπικές κοινωνίες ώστε αυτές να πειστούν ότι υπάρχει όφελος από την αξιοποίηση των ορυκτών πόρων καθώς και βούληση για στελέχωση και λειτουργία ουσιαστικών μηχανισμών ελέγχου
- την άρση των αντικινήτρων που δημιουργεί η ανασφάλεια δικαίου και η ατολμία στην υποστήριξη νέων υπεύθυνων επενδύσεων

Με πλήρη και τεκμηριωμένη γνώση των δυνατοτήτων του ο κλάδος μας θέλει και μπορεί να συμβάλει στη δημιουργία ενός νέου βιώσιμου παραγωγικού προτύπου της χώρας που θα φέρει περισσότερες εξαγωγές, νέες επενδύσεις και θα δημιουργήσει ή θα διατηρήσει θέσεις απασχόλησης υψηλής ποιότητας που είναι και το ζητούμενο από το κοινωνικό σύνολο.